

[Udenrigsministeren.]

eksport til Danmark. Denne Eksport laa tidligere ganske overordentlig høj; den er faldet betydeligt i de sidste Aar, og dette har i England været føit som noget unaturligt. Den Aftale, der nu er blevet truffet, er denne, at hvis Danmark ikke indfører 80 pCt. af alle sine Kul fra England, har England Ret til med 3 Maaneders Varsel at opsigte Overenskomsten, dog saaledes, at hvis Sagen bringes i Orden ved Køb i den mellemliggende Tid, taber denne Opsigelse sin Betydning. De 80 pCt., som her er Tale om, ligger betydeligt under det, som vi nogle Aar tilbage i Tiden var vant til at købe fra England, men de ligger paa den anden Side over det, vi har været vant til at købe i de sidste Aar.

Hvad angaar Gennemførelsen af denne Plan, bygger den paa frivillige Overenskomster mellem de danske Erhverv. De kulkøbende Erhverv herhjemme har foreslaaet Ministeriet, at de skulde tilrettelægge Organisationen deraf paa lignende Maade, som Organisationer foretog noget saadant i Krigens Dage, og vi for vort Vedkommende har sat megen Pris paa, at Sagen kunde ordnes ad denne Vej, da dette af mange Grunde maa siges at være den letteste Fremgangsmaade set fra Statens Synspunkt.

En lignende Interesse som for Kul har Englænderne for Jern og Staal, og det, Traktaten her indeholder, er en Udtalelse om, at man har taget til Efterretning Samtaler, der er ført mellem forskellige af dem, der køber og sælger Jern og Staal, ud fra det Synspunkt, at en Forøgelse af vort Indkøb i England her kunde bidrage til en mere ligevægtig Balance i vor gensidige Handel.

Saa er der visse enkelte Varer, som Englænderne har haft en særlig Interesse i, Det er Jute, Salt og Pergament, alt i de Tilfælde, hvor dette benyttes til de Landbrugsvarer, som føres til England. Det sider dybt i engelske Sind, at de Varer, de saaledes faar indført, skal være indsvøbt og behandlet ved Hjælp af Varer, der er kommet fra England, naar det ikke er Varer, som vi selv har her i Landet, og derom er opnaaet en Forstaaelse mellem de paagældende Organisationer og de paagældende Sælgere i England.

Endvidere har man fra engelsk Side ønsket nogle Ændringer i de Bestemmelser, vi har om Afgifter af fremmede Handelsrejsende. Derfor har den højtærede Handelsminister gjort Rede, og jeg skal ikke vende tilbage dertil.

Samtidig med Forhandlingerne har man, som alle ærede Medlemmer ved, op-

naaet Forstaaelse om Ordningen af Byggeriet med Hensyn til Storstrømsbroen. Vi staar jo nu overfor Gennemførelse af denne, og det vil medføre, at betydelige Jernmængder i de første Aar vil kunne købes i England og indgaa i den Andel af Staal og Jern, som man fra engelsk Side er stærkt interesseret i at faa i de samlede danske Indkøb af denne Art.

Med Hensyn til Traktatens Ikrafttræden er Bestemmelsen den, at den træder i Kraft, umiddelbart efter at Ratifikationsdokumenterne er blevet udvekslet. Det vil muligvis sige i Løbet af en Maanedes Tid, muligvis lidt senere, men man maa altsaa i hvert Tilfælde regne med en hurtig Ikrafttræden, idet jeg forudsætter Tilslutning baade fra den danske Rigsdag og fra det engelske Parlament.

Naar vi ser paa hele Karakteren af denne Aftale, maa det siges, at den bygger paa Princippet gensidige Indrømmelser. I England er den blevet modtaget med Uvillie hos nogle, dem, der sædvanlig har været imod Aftaler af saadan Karakter. Den er fra anden Side blevet modtaget med megen Forventning som et første Skridt til en sundere Handelspolitik end den, der har behersket Forholdene i de sidste Aar. Naar man fra disse Kredses Side ser saaledes paa denne Traktat, hænger det sammen med, at man ikke opfatter den som en isoleret Aftale med Danmark, men gaar ud fra ikke blot, at man om faa Dage vil have en tilsvarende Aftale med Norge, men ogsaa, at man inden længe vil have det med Sverige og Island og snart formodentlig ogsaa med forskellige andre Lande, og der kan ikke være Tvivl om, at man i betydningsfulde Kredse i England lægger megen Vægt paa at have disse Aftaler i Orden som et Led, der kan indgaa i den forestaaende økonomiske Verdenskonference, der ventes at træde sammen i Juni Maaned.

Dette, at denne Aftale nu sluttes, betyder jo ikke for Danmark, at vi glider ud af Krisen. (*Drachmann*: Naa, dog ikke!). Nej, det gør det paa ingen mulig Maade. Krisen er der, og til dens afgørende Overvindelse i Danmark vilde høre bedre Salgsbetingelser i Tyskland og i de andre Fastlandsstater, der udgør vort Marked, end vi har i dette Øjeblik; og jeg tilføjer, at dertil vilde ogsaa høre en afgørende Ændring i Verdensøkonomien.

Det, vi derimod i Øjeblikket kan sige, er, at medens vi gør England Indrømmelser, som England lægger Vægt paa og med Grund lægger Vægt paa, saa opnaar vi for vort eget Vedkommende en vis Sikker-